

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.056/2026/7.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	dr. Gellért Edina ügyvéd (cím1)
Az alperes:	Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (alperes címe)
Az alperes képviselője:	Ügyvédi Iroda (cím2; ügyintéző ügyvéd: dr. Trinn Gábor) és dr. Lukácsi Linda kamarai jogtanácsos
Az alperesi érdekelt:	alperesi érdekelt. (alperesi érdekelt címe.)
Az alperesi érdekelt képviselője:	Ügyvédi Iroda2 (cím3; ügyintéző ügyvéd: dr. Szabados Gergő)
A per tárgya:	média ügyben hozott határozattal kapcsolatos közizgatási jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (22. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Fővárosi Törvényszék 106.K.702.546/2025/21. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperesi érdekelt, mint médiaszolgáltató az általa üzemeltetett TV csatornán – állandó megnevezésű lineáris audiovizuális médiaszolgáltatás keretében – a 2025. március 10-én és március 11-én 6.00 órától sugárzott „műsor” című műsorszámában több, a felperes által sérelmezett médiatartalmat tett közzé. A 2025. március 10-i műsorszám 6:53-6:59 közötti szegmensében a műsorvezető kormányzóvivővel beszélgetett a 30 év alatti anyák tervezett szja mentességéről, a kis- és középvállalkozások támogatását célzó Demján Sándor programról, a kiskereskedelmi forgalom „repülő rajtjáról”, a település1 diákvárosról és a bölcsődék fejlesztéséről (a továbbiakban: Szegmens1), melynek pontos leiratát az alperes 446/2025. (V. 27.) számú határozata 16-18. oldalai tartalmazzák. A 2025. március 11-i műsorszám 7:08-7:15 közötti szegmensében a műsorvezető személy1-gyel, a Klub1 alapítójával beszélgetett a 30 év alatti anyák tervezett szja mentesítéséről (a továbbiakban: Szegmens3), melynek pontos leiratát az alperesi határozat 20-22. oldalai tartalmazzák.

[2] A felperes Szegmens1, a Szegmens3 (a továbbiakban együtt: Szegmensek) és további három, jelen perben nem érintett műsorszegmens (2., 4. és 5. szegmensek) vonatkozásában kifogást terjesztett elő az az alperesi érdekeltnél, melyben a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 13. §-ának, valamint a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Mtv.) 12. § (1)-(2) bekezdésének a megsértését sérelmezte. Miután az alperesi érdekelttől nem kapott választ, a kifogással egyező tartalmú kérelmet terjesztett elő az alpereshez, kérve a jogsértés megállapítását, valamint az alperesi érdekelt kötelezését a jogsértő magatartás megszüntetésére és a jövőbeni jogsértésektől való tartózkodásra, továbbá az álláspontja megjelenítésére objektív hangvétellű beszámolóban az alperesi érdekelt közönsége számára.

[3] Az alperes a 446/2025. (V. 27.) számú határozatával a kérelmet elutasította. A felperes által kifogásolt szegmensek tekintetében megállapította, hogy azok témája az Smtv. 13. §-ának hatálya alá tartozik, az ott tárgyaltak közügynek számítanak és a demokratikus nyilvánosság számára jelentőséggel bírnak, azonban szükséges annak figyelembevétele is, hogy jelen esetben az alperesi érdekelt célja kizárólag a közönség tájékoztatása a kormányzati intézkedésekről az érintett megszólaltatásával, nem pedig az adott kérdéssel összefüggő ellentétes vélemények ütköztetése. Erre tekintettel a Szegmens1-ben és a Szegmens3-ban nincs lehetőség, illetve szükségtelen az eltérő álláspontok megjelenítése, tehát ezek kapcsán nem áll fenn a kiegyensúlyozott tájékoztatás kötelezettsége, erre figyelemmel ezen szegmenseket érdemben nem értékelte. A további három kifogásolt szegmens és a kérelemben hivatkozottak tartalmi összevetését követően megállapította, hogy a hiányolt vélemény releváns, érdemben eltérő, de az időmúlásra tekintettel a közzététel nem volt elvárható.

A kereset, a védírat és az alperesi érdekelt nyilatkozata

[4] A felperes keresetében az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Az Alkotmánybíróság, valamint a Kúria egyes döntéseire, továbbá az Smtv.-hez és az Mttv.-hez fűzött Nagykommentárra hivatkozással előadta, hogy az alperes nem tekinthetett volna el a kérelmében szereplő műsorszámokban közzétett tájékoztatások érdemi értékelésétől; a műsorszámok az alperes által sem vitatottan tájékoztató műsorszámok voltak, azok közérdeklődésre számot tartó, vitatott kérdéseket tartalmaztak. Ezzel szemben az alperes jogszabálysértő módon szűkítően értelmezte az Smtv. 13. §-át, az ugyanis nem tartalmaz olyan kitételt, miszerint a „a kormány által bevezetett vagy bevezetésre előtt álló intézkedések” bemutatását tartalmazó műsorszámok esetén a kiegyensúlyozottság megtartásának vizsgálata kizárható lenne. A kormány intézkedésének bemutatása is politikai célt feltételez, ezért az intézkedéssel szemben álló politikai vélemény a kiegyensúlyozatlansági eljárásban attól nem válik külön. Az alperes önkényes és contra legem jogértelmezése a jogintézményt kiüresíti, ellentétes az alperes felügyeleti hatáskörével, a jogintézmény alkotmánybírósági és bírósági joggyakorlatban kimunkált rendeltetésével, továbbá a Kúria Kfv.III.37.472/2013/11. számú ítéletére vonatkozó alperesi hivatkozás nem megfelelő, ellentmondásos. Kifogásolta, hogy az alperes a peres eljárásban kétségbe vonta a kifogás benyújtásának megtörténtét, ami ellentmond saját határozati megállapításainak.

[5] Az alperes a védiratában a kereset elutasítását kérte, lényegében a támadott határozatában kifejtett álláspontja alapján. Indokolása szerint a felperes kizárólag a Szegmens1 és Szegmens3 vonatkozásában adott elő érvelést, a további (2., 4., 5.) műsorszegmenseket a keresete nem támadja. Egy tervezett vagy épp bevezetésre kerülő kormányzati intézkedésről szóló tájékoztatás bejelentéséről fogalmilag sem lehet azonos időben releváns, elérhető, ellentétes álláspont a dolog természeténél fogva. Kiemelte, hogy a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelménye beavatkozást jelent a szerkesztői szabadságba, ezért azt nem lehet kiterjesztően értelmezni. A felperes nem tett eleget a médiaszolgáltató megkeresésére vonatkozó, Mttv. 181. §-ában írt feltételeknek és ezt a hiányt az eljárás későbbi szakaszában sem lehet pótolni. A felperes által hivatkozott alkotmánybírósági és kúriai döntések téves értelmezését állította.

[6] Az alperesi érdekelt az alpereshez csatlakozva a kereset elutasítását és perköltsége megállapítását kérte. Állítása szerint a Szegmens1 és Szegmens3 célja kizárólag az volt, hogy az érintett megszólalásával tájékoztassa a közönséget, nem pedig az ellentétes véleményeknek kívánt teret adni. Ebben az esetben nem korlátozható a szerkesztői szabadsága, mivel ebbe a körbe tartozó kérdés, hogy ezen aktuális közéleti vitákról kivel, mikor készít beszélgetést.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[7] Az elsőfokú bíróság az alperes határozatának a Szegmens1-gyel és a Szegmens3-mal kapcsolatos részét megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte. Döntését a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 37. § (1) bekezdés f) pontja, az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésére, az Smtv. 13. §-ára, a Mttv.

12. § (1)-(2) bekezdésére, 181. §-ára, valamint az Alkotmánybíróság és a Kúria ítéletben hivatkozott irányadó joggyakorlatára alapította.

[8] A Kúria a 12/2025. számú Jogegységi Határozatára (Jpe.IV.60.056/2024/12.) hivatkozással rögzítette, hogy a felperes a perindítási határidőben előterjesztett keresetlevelében kizárólag a Szegmens1 és Szegmens3 vonatkozásában adta elő jogsérelmét, kifejezetten az érdemi értékelés hiányát sérelmezte. A felperes a műsorszám további három szegmensét kizárólag a keresetlevél tényállási részében szerepeltette, ahol bemutatta, hogy az alpereshez előterjesztett kérelme mind az öt műsorszegmensre vonatkozott. Mivel a 2., 4. és 5. műsorszegmensnek vonatkozásában az alperes érdemi vizsgálat alapján utasította el a felperesi kérelmet, ezért nem vizsgálhatta az e szegmensnek érdemi értékelésére vonatkozó alperesi megállapítás helytállóságát

[9] Az Smtv. 13. §-a alapján az alperesnek elsőként azt kellett vizsgálnia, hogy a kifogásolt műsorszám (műsorszegmens) vonatkozásában fennáll-e a vizsgálódási kötelezettsége, ezt követően a kifogásolt tájékoztatásnak a kifogásban megjelölt állásponttal való összevetés útján arról kellett döntenie, hogy a hiányolt álláspont közzétételének mellőzése sérti-e a kiegyensúlyozott tájékoztatás kötelezettségét. A Szegmens1 és Szegmens3 vonatkozásában az alperes maga állapította meg, hogy azok az Smtv. 13. §-ának a hatálya alá estek, ez pedig azt jelenti, hogy a kifogásolt műsorszámok kapcsán az Smtv. 13. §-a szerinti vizsgálati kötelezettsége fennáll. A médiaszolgáltató szerkesztői szabadsága a témaválasztás körében érvényesül, illetve abban, hogy kit hív meg a műsorba. Amennyiben azonban a választott téma az Smtv. 13. § hatálya alá tartozik, vagyis közéleti jellegű, a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményét érvényesíteni kell. E tekintetben a kötelezettség számonkérhetősége körében nem fogadható el az az álláspont, hogy a médiaszolgáltató „nem kívánt teret adni” az adott kérdéssel összefüggő ellentétes vélemények ütköztetésének. A közéleti témáról való beszámoltatás mikéntje nem esik teljes mértékben a médiaszolgáltató választási körébe, a törvényi kötelezettség teljesítésében nincs szabadsága. Az alperes az Mttv. 181. §-ának a megsértésével tévesen határozta meg a saját hatásköre határait akként, hogy a szerkesztői felelősség körébe tartozó műsortartalmi, műsorszerkesztési kérdések vonatkozásában beavatkozási kötelezettsége nincs, ebből következőleg okszerűtlenül és jogszabálysértő módon állapította meg, hogy a Szegmens1 és Szegmens3 vonatkozásában nem áll fenn a kiegyensúlyozott tájékoztatásra vonatkozó értékelési és vizsgálódási kötelezettsége. Az, hogy a kifogásolt ellentétes vélemény megjelenítésére van-e mód, avagy az szükséges-e, az érdemi vizsgálatra tartozó kérdések, melyek a relevancia, érdemi eltérés, elérhetőség mentén állapíthatók meg. Ez a vizsgálat azonban elvi jelleggel nem zárható ki. A megismételt eljárásra vonatkozóan előírta annak vizsgálatát, hogy a Szegmens1 és Szegmens3-ban bemutatott témák kapcsán a határozat 15-16. oldalain rögzített vélemények relevánsak-e, érdemben eltértek-e és ennek függvényében az alperesi érdekelt számára elérhetőek voltak-e; ezek alapján pedig arról, hogy a médiaszolgáltató megsértette-e az Smtv. 13. §-át. Az alperes csak a kifogásban pontosan megjelölt, hiányolt álláspont értékelését köteles elvégezni és a megismételt eljárásban nem vonhatja kétségbe a kifogás alperesi érdekelthez történő benyújtása megtörténtét és ezen az alapon nem utasíthatja el a kérelmet.

A fellebbezés és az ellenkérelem

[10] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte perköltségének megtérítése mellett. Jogszabálysértésként az Smtv. 13. §-át, az Mttv. 12. § (1)-(2) bekezdését, a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontját, 89. § (1) bekezdés b)

pontját és 92. § (1) bekezdés b) pontját jelölte meg. Az Mttv. 181. §-ában meghatározott alperesi feladat nem jelent általános beavatkozási jogot a szerkesztői döntésekbe, az alperes kizárólag azt vizsgálhatja, hogy az adott műsorszámban szükséges-e közzétenni eltérő álláspont, nem pedig azt, hogy hogyan szerkesztette a műsort a médiaszolgáltató. Ezt az elhatárolást az Alkotmánybíróság és a Kúria is következetesen hangsúlyozza. A „műsor” című műsorhoz hasonló, aktuális közéleti, politikai kérdéseket és bulvár jellegű témákat is feldolgozó, „vegye” műsorok eleve kívül esnek a kiegyensúlyozottsági vizsgálati körön.

[11] A Szegmens1 témája a kormányzati intézkedések tényszerű bemutatása, azokat nem értékelték, nem állítottak szembe alternatív politikai koncepciókat. A Szegmens3 témája a kormány családpolitikai intézkedésinek értékelés nélküli, tényszerű ismertetése volt, itt sem volt cél a szembenálló álláspontok ütköztetése. A kiegyensúlyozottság követelménye nem vonatkozik olyan műsorrészekre, amelyek témája egy intézkedés társadalmi hatásainak bemutatása, nem pedig politikai álláspontok versenyeztetése, értékelése. Az intézkedésekről folytatott beszélgetés egy magazinműsorban hangzott el, amelyben az eltérő álláspontok megjelenése a közjogi szabályok alapján nem kötelező. Ahhoz, hogy egy adott tájékoztatással kapcsolatban felmerüljön a kiegyensúlyozott tájékoztatás kötelezettsége szükséges, hogy a tájékoztatás tárgya, tartalma összefüggésben álljon a demokratikus közvélemény igényeivel, szükségleteivel. A Kúria a Kfv.III.37.427/2013/11. számú döntésében is a demokratikus közvélemény biztosítási érdekében írja elő a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményét.

[12] Az alperes megvizsgálja, hogy az adott szegmensben azonosítható-e az Mttv. 12. § hatálya alá tartozó tájékoztatás, ezért az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben nem jogszabálysértő az alperesi értelmezés, amely alapján azt vizsgálja, hogy a konkrét tájékoztatás tartalmaz-e olyan véleményt, amellyel szemben ellenvélemény közzétételének lehet helye, elhangzik-e olyan álláspont, amivel szemben releváns ellenvélemény megjelenítése szükséges. A kiegyensúlyozottsági ügyekben kialakult jogalkalmazói és bírói gyakorlat alapján ugyanis tartózkodni kell a szerkesztői szabadságba történő szükségtelen és aránytalan beavatkozástól. A Szegmens1 és Szegmens3 vonatkozásában – mivel azok nem tartalmaztak olyan politikai tájékoztatást, amely a kiegyensúlyozottsági követelmények alkalmazását megalapozná – az alperesi vizsgálat nem volt lefolytatható. Az elsőfokú bíróság iratellenesen állította az ítélet [37] pontjában, hogy az alperes állítása szerint a kérelem befogadásának eljárásjogi akadálya van.

[13] A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[14] A fellebbezés alaptalan.

[15] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés keretei között bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete érdemben helytálló, az a jogvita elbírálására irányadó jogszabályoknak megfelel, az ott kifejtett jogi érveléssel egyetértett. A fellebbezésben előadottakra tekintettel ugyanakkor a következőket emeli ki.

[16] A másodfokú bíróságnak az elsőfokú bíróság azon jogi álláspontjának helytállóságáról kellett döntenie, amely szerint az Smtv. 13. §-ának a hatálya alá eső műsorszám esetén a kiegyensúlyozottságra vonatkozó vizsgálat lefolytatását a kifogás keretein belül az alperes nem mellőzheti, függetlenül a műsorszám formájától vagy jellegétől.

[17] A perben nem volt vitatott - és az alperes határozata is tartalmazza -, hogy a kifogásolt műsorszámok közül a Szegmens1-ben és a Szegmens3-ban elhangzottak az Smtv. 13. §-ának a tárgyi hatálya alá tartoznak, azaz közérdeklődésre számot tartó helyi, országos, nemzeti és európai, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró tárgykört érintenek. Az Smtv. 13. §-ának tárgyi hatálya alá tartozás megállapítása –minden egyéb körülmény vizsgálata nélkül – azt a kötelezettséget rója az alperesre, hogy az azzal kapcsolatban az Mttv. 181. §-ában meghatározottak szerinti hatósági eljárás kezdeményezése esetén a kiegyensúlyozottsági vizsgálatot érdemben le kell folytatnia. Azt tehát nem mellőzheti arra hivatkozással, hogy a kiegyensúlyozottságot biztosító álláspontok megjelenítésére a műsorszámok adottságai folytán nincs mód.

[18] A vizsgálat lefolytatását az Smtv. nem köti meghatározott típusú műsorszámokhoz, csupán azt határozza meg, hogy azoknak - jellegüktől függetlenül - tájékoztató, illetve híreket közlő tartalommal rendelkező műsorszámoknak kell lenniük. Az Mttv. 12. § (2) bekezdése is csupán azt határozza meg, hogy a tájékoztatás kiegyensúlyozottságát a műsorszámok jellegétől függően az egyes műsorszámokon belül vagy a rendszeresen jelentkező műsorszámok sorozatában kell biztosítani. Nem lehetett helytálló ezért az az alperesi hivatkozás, amely szerint a magazinjellegű, „beszélgetős” műsorok eleve kívül esnének azon körön, melyre az Smtv. 13. §-a szerinti kiegyensúlyozottsági követelmény kiterjed. Ilyen szűkítő értelmezés az Smtv. hivatkozott rendelkezéséből nem következik, ugyanis a jogszabály nem a műsor jellege, hanem annak tartalmi vizsgálata szempontjából közelíti meg a kiegyensúlyozottság érvényesülésének a követelményét. Azaz, ha az ott elhangzottak vonatkozásában az Smtv. 13. §-a szerinti követelmények megvalósulnak, a műsorszámnak a kiegyensúlyozottsági követelményeket meg kell tartania, illetve azok megtartását az alperesnek vizsgálnia szükséges.

[19] Abban a kérdésben, hogy az érintett műsorszámokban a jelzett eltérő vélemények miként jeleníthetők meg, és egyáltalán a kiegyensúlyozottság szempontjából relevanciával bírnak-e, a műsorszámban egyáltalán elhangzott-e olyan álláspont, amellyel szemben a kifogásolt vélemény közzétételének lehetett volna helye, csak a kiegyensúlyozottsági vizsgálat érdemi lefolytatását követően lehet állást foglalni. E körben helytállóan rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a műsorszámnak az Smtv. 13. §-ának hatálya alá tartozása megállapítását követően az alperesnek - a joggyakorlat alapján kimunkált szempontok szerint - a műsorszámban megjelenített álláspontnak a kifogásban megjelölt állásponttal való összevetése útján kell döntenie arról, hogy a hiányolt vélemény releváns-e a közzétett tájékoztatás vonatkozásában; a kifogásolt műsorszegmens témájához szorosan kapcsolódik-e; a hiányolt vélemény érdemben eltérő-e vagy részben eltérő-e a közzétett állásponthoz képest, az eltérő nézetként értékelhető-e; a hiányolt álláspont megfelelő időben

elérhető volt-e a médiaszolgáltató számára, volt-e reális lehetőség annak közlésére. A vizsgálat során az alperes nincs elzárva annak megállapításától, hogy a műsorszámokban elhangzottak vonatkozásában a kifogásoknak nem volt relevanciája, azok az elhangzottakhoz nem voltak köthetők, ezért az Smtv. 13. §-ában meghatározott kiegyensúlyozottság követelménye nem sérült, azonban a vizsgálat érdemi lefolytatását nem mellőzheti. Csakis a vizsgálat elvégzésével tud ugyanis állást foglalni arról, hogy a műsorban elhangzott-e egyáltalán olyan álláspont, amivel szembe lehet helyezkedni, ellenvélemény közzé tehető, vagy közzé teendő.

[20] Nem foghat helyt az az alperesi hivatkozás, amely szerint a kiegyensúlyozottsági vizsgálat lefolytatása az Smtv. 13. §-a tárgyi hatálya alá tartozó műsorszámok tekintetében sértené az Mttv. 3. §-ban biztosított szerkesztői szabadság elvét, az szükségtelen és aránytalan beavatkozást jelentene. Azzal ugyanis, hogy az alperes a műsorszámnak az Smtv. 13. §-ának hatálya alá tartozását megállapította - erre irányuló kérelem esetén -, a kiegyensúlyozottsági vizsgálat lefolytatására törvényi kötelezettsége keletkezett. Ez utóbbi pedig fogalmilag kizárja a szerkesztői szabadság megsértését, ugyanis ez a szabadság nyilvánvalóan csak addig terjedhet, amíg egy másik, kógens módon érvényesülő jogszabály érvényesülését (jelen esetben a kiegyensúlyozottsági vizsgálat lefolytatásának a kötelezettségét) nem gátolja.

[21] Az alperes fellebbezésében hivatkozott a Kúria Kfv.III.37.472/2012/11. számú döntésére, melynek elvi tartalma szerint kizárólag a demokratikus közvélemény biztosítása érdekében áll fenn a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelménye, az nem terjed ki valamennyi, a nyilvánosság előtt zajló vitára vagy véleménykülönbségre. A fenti alperesi hivatkozással kapcsolatban a másodfokú bíróság mindenekelőtt rámutat arra, hogy a Kúria két vállalkozás termékével (ún. „összehasonlító” reklámjával) kapcsolatos állítások tényyszerűsége vonatkozásában mondta ki azt, hogy az nincs tartalmi összefüggésben az Smtv. 13. §-a szerinti demokratikus közvélemény tájékoztatási kötelezettségével, azoknak nincs közéleti jellege. Másodsorban az Smtv. 13. §-a valóban azt írja elő, hogy a kiegyensúlyozott közlést a demokratikus közvélemény biztosítása érdekében kell biztosítani, azonban ennek megvalósulása csak a kiegyensúlyozottsági vizsgálat lefolytatást követően értékelhető, a vizsgálat lefolytatásának kötelezettsége alól azonban nem mentesít.

[22] A fent kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[23] A felperesnek a másodfokú eljárásban – fellebbezési ellenkérelem előterjesztésének hiányában – perköltsége nem merült fel, ezért arról az ítéltáblának rendelkeznie nem kellett.

[24] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja szerint teljes személyes illetékmentességben részesül, ezért az Itv.

39. § (3) bekezdés c) pontjában foglalt illetékalap után az Itv. 46. § (1) bekezdése szerint számított 48.000 forint fellebbezési illeték a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése révén alkalmazandó, polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 96. § (1) bekezdés b) pontja és 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[25] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. április 1.

dr. Németh Andrea s.k.	dr. Kinyó Krisztina s.k.	dr. Szeles Balázs György s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró